

ЧЕЛОВЪЧЕСКІЙ РОДЪ ДО ПОТОПА.

Первыйтъ сынъ Адамовъ бѣше Каинъ, и вто-
рыйтъ, Авель. Каинъ бѣше земледѣлецъ. Авель
станж овчарь.

Тѣ веднажъ принесохъ даръ Богу: Каинъ отъ
земныхъ плодове, Авель отъ первородныхъ агне-
та на стадото си. Богъ понеже знаеше сердцата
имъ, показа Авелю знаменіе на своето благово-
леніе, а Каину не показа.

Каинъ отъ завистъ и досада, уби брата си
Авеля.

Богъ прокле убиеца, и Каинъ отъ тогась не
намѣрваше по сичкія свѣтъ спокойствіе и безо-
пасность.

На мѣсто Авеля Богъ дарова Адаму третій
сынъ, Сиёа. Отъ Сиёа произлѣзоха благочестивы
и добры человѣцы, а отъ Каина нечестивы и злы.

Между потомцийтъ Сиёови най много знаменитъ
за своя святъ животъ бѣше Енохъ. Той толкосъ
бѣше угоденъ Богу, щото ся възнесе на небе-
то безъ болѣсть и безъ тѣлесна смърть.

Съсь време дѣцата на доброто племе ся смѣ-
сихъ чрезъ бракъ съ дѣцата на злого племе.
Отъ туй ся развратихъ почти сичките человѣцы.
Само единъ Ной останж праведенъ и достоенъ
за Божіето благоволеніе.